

[Keld Andersen.]

endnu en gang erklære mig enig med fru Winnie Russell, da hun under lovforslagets anden behandling fra denne talerstol sagde, at denne mulighed for kommunerne vil stille betydelige økonomiske og administrative krav til kommunerne, herunder naturligvis specielt København. Jeg er enig i, at der vil opstå disse problemer, og må blot konstatere, at vi fortsat savner svar fra boligministeren.

Bjørn Poulsen (SF):

Da SF ikke er betænkingsberettiget, skal jeg kort forklare vores stilling til lovforslag nr. L 133.

Dette lovforslag er i forhold til nuværende lov en lille forbedring, det indrømmer vi, men vi mener også, at de forbedringer, der kommer, ikke er af en sådan karat, at vi vil tage et medansvar for dette lovforslag. Vi mener, at der har været alle muligheder i dette folketing for at lave en fornuftig lov om ejerlejligheder, hvis regeringen havde villet. Vi mener, at f. eks. overgangsbestemmelserne i nærværende lovforslag er absolut utilfredsstillende. Vi mener, de er så ringe, at man ikke kan være dem bekendt.

Vi vil undlade at stemme vedrørende lovforslag nr. L 133. Det er godt nok noget imod vores tradition. Vi plejer normalt at stemme for forbedringer, men forbedringer af denne art på ejerlejlighedslovgivningsområdet kan vi ikke medvirke til, når man ikke vil gøre det bedre end det, man har gjort med dette forslag.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det fremsatte forslag om motiveret dagsorden er jo en helt besynderlig skabning. Overgangsordningerne står i lovforslaget. Det er det grundlag, som man herefter vil have at følge ved tilrettelæggelse af overgangsordningerne, og intet ville ændres, ikke en tøndel i disse ordninger ville ændres, selv om man skulle gå hen og vedtage den principklæring, som fru Kirsten Jacobsen har nedfældet på papir, og som er en afskrift af boligministerens udtalelser. Jeg er ikke spor uenig i disse udtalelser, men hvad er egentlig meningen med at fremsætte et forslag, som, selv om det blev vedtaget, ikke ville ændre spor?

Jeg vil da gerne spørge fru Kirsten Jacobsen: hvis dette blev vedtaget, betød det så, at fremskridtspartiet ville stemme for de over-

gangsregler, som er nedfældet i lovforslaget? Ellers kan jeg virkelig ikke se nogen som helst politisk logik eller mening i at spilde folketingets tid med at stille et sådant dagsordensforslag.

Wilhelm (VS):

Ændringen af ejerlejlighedsloven betyder en stramning i forhold til den gældende lov. Hvis vi ser bort fra overgangsordningen, så er der tale om ændringer, som jeg ikke kan kalde helt ubetydelige, og som formentlig i et vist omfang vil begrænse udstykningsmulighederne. Her tænkes på kravet om, at ejerforholdet skal have været 5 år, de ændrede arealkrav vedrørende køkken og bad, kravet om isolering og forbudet mod betingede skøder. Det er stramningerne, og dem vil vi ikke modsætte os. Derfor stemmer vi ikke imod lovforslaget.

Men det er også alt, og det er ikke ret meget. Det øvrige, der har været omtalt, er ikke andet end pynt og guirlander.

Væsentligst må nævnes mulighederne for at hindre udstykning, ved at lejerne overtager ejendommen på andelsbasis. Det reelle indhold her er, at overtagelsesprisen sættes 4 pct. lavere end efter gældende lov. At tro, at en ændring på 4 pct. i prisen vil afslutte det faktiske stop for andelsovertagelser, som ejerlejlighedsloven medførte, det er endnu en gang en besværgelse, slet og ret. Der kommer stadig ikke andelsboligforeninger ud af denne lovgivning.

Problemet med at matche ejernes motivation til at sælge med lejernes mulighed for at klare det økonomisk er simpelt hen uløseligt, så længe forligspartierne opretholder den barriere for ejernes motivation, der hedder udsigten til en udstykningsgevinst på gennemsnitligt 125.000 kr. pr. lejlighed, og den opretholdes hårdnakket som led i det, den socialdemokratiske ordfører under anden behandling kaldte en sund udstykningspolitik. Opretholdelsen af denne fantastiske spekulationsmulighed vil selvsagt blive udnyttet til det yderste.

I den sammenhæng har det mindre betydning, at salamimetoden faktisk kun delvis er forhindret, og at uhensigtsmæssige spekulationsmoderniseringer ikke er stoppet, sådan som forligspartierne ganske vist påstår.

Opretholdelse af udstykningsspekulationen er i direkte modstrid med den politik, som er formuleret i den boligpolitiske hvidbog fra de fem organisationer, som socialdemokratiet el-